

477

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס' 9 / א

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהוקימה ביום ג',
כ"ג באדר תשס"ז - 6.3.56, בשעה 9.00.

נוכחין - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- ב. ארדיטי
- ר. הקטין
- ח. יהודה
- י. כמיס
- ש. כפרית
- י. ניצני
- ד. נצר
- ר. צברי

מוזמנים:

מר ברסלע - המנהל הכללי של משרד הסעד.

בסדר-היום: תקציב משרד הסעד לשנת 1956/57.

- - - - -

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. ארם:

לפני בוא נציג משרד הסעד ולפני סגורו בתקציב,
רצוני למסור לכם על תוכן אי אלו מכתבים שנתקבלו, ושאוהבו גם העירובו
בקשר לזה.

אתם זוכרים את התלונה של הערבים ביטור על
אשר מלינים את הקיצבות שלהם, ועל אשר מתייחסים אליהן באופן רע.
אנו כתבנו בקשר לזה למשרד הסעד, ועתה נתקבל העתק מכתב שנתקבל למנהל
המחלקה לעבודה סוציאלית ע"י משרד הסעד. (קורא את המכתב)

תשובה למכתב זה אין. ברשותכם, מני השלח
למשרד הסעד מכתב בו אשאל אם ישנה תשובה על כך.

(ב) אתם זוכרים את בעיית פליקס לוי, אשר התלונן על לקיחת בניו ולא אטרו לו היכן הם נמצאים. כתבנו על כך למשרד הסעד, ומשרד הסעד עונה לנו בקשר לכך. (קורא את המכתב).

(ג) קבלנו מכתב מההסתדרות הסדיצינית "הדסה", מיום 28.2.56, בקשר לאשפוז חולים באיזור הנגב. (קורא את המכתב).

דוטני, שבעיה זו קשורה עם משרד הבריאות, ומוטב שנשמע את נציג משרד הבריאות בקשר לכך.

ועתה, טרם שנתחיל בבעיית התקציב, נשאל את מר ברסלע מה נגמר עם ענין רעננה.

מר ברסלע:

דברתי אתם טלפונית גם אתמול וגם היום. נאמר לי כי הוועדה שנבחרה מטעם המועצה טרם באה לידי סיכום. הם ניסו ללכת בהתאם להצעת. הצעתי היתה, שאנו נהיה ננונים ליפות את בא כוח המועצה למכור את המוסד הזה, אלא שבינתיים נפתח אותו. הם אומרים שהם הזמינו קונים, אולם דבר זה לא נעשה תוך 2-3 ימים. הם הציעו לנו 2 בנינים אחרים. ראינו אותם, ונמצאו שהם אינם מתאימים למטרה. בקשתי, שאם הם יבואו לידי הסכם, שאל ימכירו עד אשר יראו אותי. אנו מקווים שביום ה' הם יגמרו את הבעיה, אולם לעת עתה, טרם סוכם דבר.

הי"ר ט. גרם:

לעת עתה, רעננה איננה מטרידה אותנו, אם כן עד אז - דיה צרה בשעתה.

אנו עוברים לבעיית התקציב של משרד הסעד

לשנת 1956/57.

מר ברסלע:

לא אחדס בדברי על התקציב. המשרד רואה את התקציב הזה כבלתי-מספיק. המשרד הגיש תקציב הרבה יותר גדול מזה, וזו היתה פטרה לאחר מו"מ ארוך ומייגע עם האוצר לגבי כל הפרטים.

הצעת התקציב שלנו לסנה זו היתה 15,810,000 ל"אשר אותה העברנו לאוצר. לאחר מכן אציין באיזה סעיפים אני חושב שהתקציב אינו עונה לצרכים. אחר-כך נתקבל תקציב, בהסכמתנו ובהסכמת האוצר, שהוא עלה בע"ד למעלה מ-11 מיליון לירות. לאחר מכן, היתה הצעה של הממשלה להקפיא מחוז מסויים מהתקציב, וכך הגענו לסכום של 10,968,000 לירות.

יש בכמה סעיפים שנבחנו חוטבים שיכול להיות כלי המצב הוא המכריח את האוצר לדרוש ולצמצם, אולם זה איננו בא על סיפוקו. לדוגמה, ישנם סעיפים בולטים בתקציב, כמו: המחלקה לארגון ופקוח בלשכות תקציבה הוא 4,349,500 לירות. זה מתחלק לשלושה סעיפים. האחד: עזרה למספחה ע"י רשויות מקומיות - 1,175,000 ל"י; השני: עזרה למספחה למעברות סע"י רשויות מקומיות - 1,492,000 ל"י. פה קיים סעיף מסנה אשר בו אנו משתתפים גם במשכורת של עובדי הלשכות - 183,800 ל"י; סעיף שלישי: עזרה למספחה במקומות חסרי מעמד מוניציפלי - 1,175,000 ל"י. אנו מחזיקים במעברות הללו את הסירותים. כמובן, שדבר זה לא יקיף את המצב לאשרונו. המעברות הללו מצורפות, בהדרגה, לאחת מהרשויות המקומיות או לאחת המועצות האיזוריות.

בהקצבה לעזרה למספחה במעברות סליד הרטויות
המקומיות יטנו הפרט של בערך 100 אלף לירות. בסוף השנה קבלנו תוספת,
מפני זה יטנו ההפרט הזה.

בתוך הסייחתיים הללו, בעיקר התקציב הזה, טוועד
למספחות סמתימות אך ורק על תמיכות, או בעיקר על תמיכות יטויות הנתינות.
כטאני מדבר על תושבים, הריני מדבר על כל התושבים, כי כשנה שעברה בטלו
את הסעיף המיוחד למיעוטים; עזרה למיעוטים כלולה בתוך סעיף זה. ההקצבה
להם ניתנת בדיוק לפי הפרופורציה של כל התושבים.

מהו מצבן של המספחות הסמתימות על התמיכות?
- זהו המצב הסראגי ביותר. קיימות ביטוב שתי מיכסות, אשר הגבוהה היא
לעולים, ואילו הנמוכה ביותר היא לתושבים. לתושבים מיכסה זו ניתנת
בעיקר ע"י הרטויות המקומיות, ובהסתתפותנו.

למסל, זוג זקנים היושבים במעברה, והחיים
על התמיכה. הם מקבלים תמיכה של 23 לירות לחודש, ואילו התושבים מקבלים
18.400 לירות לחודש; ועוד: אם יש ראש מספחה עוור, אשר לו אשה ו-2 ילדים,
ואשר על פי רוב הוא אינו עובד, הרי מספחה זו בת 4 נפשות
מקבלת תמיכה של 49 לירות לחודש. לעומת התמיכה לתושבים - אותה מספחה
מקבלת 28.500 ל"י. ראש המספחה נכה עם אשה ו-2 ילדים מקבל תמיכה
של 39 לירות לחודש; לעומת - 18.600 לירות לחודש במסגרת תמיכה לתושבים.
ראש מספחה נכה עם אשה ו-4 ילדים מקבל 52 לירות לחודש, לעומת - 35 לירות
לחודש במסגרת תמיכה לתושבים. ראש מספחה עם אשה ו-6 ילדים מקבל 65 לירות
לחודש, לעומת - 41 לירות במסגרת תמיכה לתושבים.

מקרים אלה אינם נדירים, ביחוד כשראש מספחה
נכה עם אשה צעירה וילדים. המיכסות הללו המעטות, הנן גדולות.

מה זה נקרא עולה? - אלה הם אנשים שעלו
לאחר קום המדינה. רמלה, למשל, מקבלת אצלנו שני תקציבים: האחד - לאלה
שיושבים במעברה, והשני - לאלה שיושבים בעיר. לעומת זה, אבחנו ליברלים
ביחס לעולים שעברו לסיכונים.

בכון הוא כי אין זו תמיכה יחידה. טוועד?
מסום שלמספחות הללו יש, בדרך כלל, 4 ילדים, אזי הילדים נמצאים במעון
משך כל היום, והם אינם מסלמים עבודם. גם בגנים הם נמצאים. גנים אלה
מוחזקים ע"י ארגוני הנשים, וגם שם הם אינם מסלמים, ואולי רק לירה אחת
בלבד לחודש. הם כולם מובטחים בבטוח קליני בקופת חולים, ואבחנו מסלמים
בעד הבטוח הזה. אולם תמיכה לקיומם, זהו הסכום שאנו נותנים למספחות
הללו.

הסעיף השני אשר אף הוא אינו מספיק וכמעט
אינו מאפשר פעולה סדירה, זה של עולים חדשים. עולים חדשים אנו טתכוונים
לאנשים הנכנסים לארץ תוך שנת התקציב הזו. דרסנו 700 אלף לירות, ובהצעה
זו קבלנו רק 40 אלף לירות. כדי שנהיה רחוקים מסילוף, הרי המצב הממיתי
הוא זה, שכל העובדים הסוציאליים אומרים שהעולים הבאים מצפון אפריקה הם
טובים יותר מיתר העולים שבאו עד כה. אבל אם ילד עולה עם מספחתו, והוא
חרט-אלם, הרי הוא מהווה בעיה ואנו מחוייבים לסדרו. אנו דורשים שהסוכנות
חטלם עברו. מכל מקום, רצוני לציין כי הטיפול בעולים החדשים שבאים
הוא צולע, במידה רבה מחוסר תקציב.

יש לנו מספחות אשר הן מקבלות תמיכות הרבה
יותר גבוהות, והן טסני סוגים: א) פזורי פרדס-חנה - הוטל עלינו,
לטלם להם טמטרדנו ואיננו מעמיטים אותם על הרטויות המקומיות. ראש מספחה
נכה עם אשה ו-6 ילדים מקבל קצת למעטה מ-90 לירות. 90 לירות אלה פטורות
מתטלום מסים, הם נהנים מחינוך חינם וכו'. הרי שתמיכה זו הינה טובה.

ב) נפגעי מלחמת השחרור. יש כ-200 משפחות שעדיין הן מקבלות אצלנו תמיכה במיכסות יותר גדולות, אך הן הרבה יותר בטוחות מאשר המיכסות של החיילים. נפגעי מלחמת השחרור מקבלים הקצבה של 165 אלף לירות; ואילו עזרה לנפגעי ההסתננות - 24 אלף לירות.

ישנם חיילים שהם נעשים נכים, ונכותם מתגלית בצבא, אך הצבא אינו מכיר בנכות זו. את אלה מעבירים אלינו. משרד הבטחון הגדירם במלה "טרבנים". לדעתנו, הגדרה זו אינה מתאימה לטיפול בהם. הם על פי רוב נמצאים מסך חדשים רבים בבתי ההבראה של משרד הבטחון, ולאחר מכן אומרים להם שהם אינם רשאים להמשיך להיטאר עם. הסכנו לקבל את הטיפול הזה עלינו.

המיכסה הזו לגבי אלה מתבטאת לא בתמיכה אלה בעזרה. זו עזרה למספחה לעבור לגור בשיכון, להחזיק לול, לקנות פרה או לעזור לראש מספחה בהקצבת הלוואה קונסטרוקטיבית. ואכן יש קרן להלוואות קונסטרוקטיביות (סעיף מסנה 4) בסכום של 175 אלף לירות.

אני מוכרח לומר שיש עוד סעיף אחד שאנחנו לא קבלנו את התוספת המבוקשת, זוהי המחלקה לטיפול בילד ובנוער. ההקצבה של המחלקה לטיפול בילד ובנוער היא 1,763,700 לירות. כאשר אנחנו דרשנו 2,179,000 לירות, הרי בחקלנו בסיירוב.

הדבר הראשון הוא, שאלת גובה התשלום שאנחנו מסלמים בעד ילדים בטעונות יום ובמוסדות סגורים. אלה הם מוסדות של ארגוני הנשים או של גופים ציבוריים אחרים. אנו אמנם העלינו את ההסתמפות שלנו בגבי הילדים - אנחנו מסלמים 5,600 לירות, ואף העלינו את התשלום בטעונות יום עד כדי 18 לירות; כלומר תוספת של 3 לירות. למוסדות הסגורים אנחנו מסלמים בהתאם לתגודות של מידת יוקר המחיה. לארגוני הנשים הסכומים האלה אינם מספיקים. הטענה היא איננה כל כך לגבי גבי הילדים; אלא שאנו מקפחים את ארגוני הנשים לגבי טעונות יום ומוסדות סגורים. ההחזקה עולה בגבול של 40-45 לירות לחודש. ואם אנו מסלמים רק 18 לירות, הרי שאין אנו מסלמים אף את מחצית הסכום. משרד הסעד היה צריך לסלם שני שליטים, ואילו הארגונים - שליט. התוצאה מכך היא, שהארגונים אינם פותחים יותר טעונות יום, ואנו על פי רוב מעדיפים מעון על גבי מוסד. הארגונים אומרים שהם אינם יכולים לעמוד בפני זה.

פעולה זו מקיפה כאלף ילדים בטעונות יום.

הבעיה השניה היא - מוסדות סגורים. החזקת ילד במוסד רגיל עולה בערך בין 85-100 לירות. במוסדות מיוחדים עולה הרבה יותר. למשל, יש לנו ילדים שאנחנו מחזיקים אותם בכפר הסבוי של עליית הנוער. החזקת ילד שם עולה 180 לירות לחודש. זהו סוג של ילדים נכים, הדורש טיפול מיוחד. אנחנו מסלמים בממוצע בין 42-50 לירות לחודש. כמובן שאין הם יכולים לעמוד בפני לחץ זה. אנו טוענים שתקציבנו סוגבל, ואילו היינו מעלים את המחיר היינו צריכים להקטין את מספר הילדים.

מספר הילדים במוסדות הוא הרבה יותר גדול, וזאת משום שאנו לוקחים בחשבון את המקרים הרבים של נטישת ילדים, מקרים של אם חולת-רוח או הורים זקנים הגרים בחדר וחצי, - כל זה מביא אותנו לידי הכלוא להחזיק את מספר הילדים המינימלי - אשר בעינינו הוא המינימלי - במוסדות.

לכן, עם כל הכרתנו שהסכום אינו מספיק והמעמסה על ארגוני הנשים היא כבדה מאד, - אין לנו אפשרות להקטין את מספר הילדים.

כל זה אינו כלול בתוך הסעיף הנקרא מקרי מסיכון, זהו נגע אשר פטה בארץ. ישנם הורים שאינם רואים דרך אחרת מאשר זו של פניה למיסיון. על פי רוב הם באים ומאיימים, כי אם לא נסדר אותם הרי סימטרו את ילדיהם למיסיון. ולסעיף זה יש תקציב מיוחד. סעיף זה נסרא: טיפול מיוחד בנוער עולה. הכוונה היא לילדי המיסיון.

יסנו עוד סעיף - ספול בילדים בחיק המטפחה.
במקום לסדר את הילד במוסד, אזי אנו בוחנים לאם סכום של 40-45 לירות לחודש
כדי שהמטפחה לא תיהרס. מצד העובדים הסוציאליים היתה הסכנות רבה אם אין
זה פותח פתח של סחיטה.

חוץ מזה אתם רואים סעיף - סידור ילדים
שלפני האטון. אלה סעיפים סיוחדים, והסנה הוספנו עוד סעיפי מסנה, כמו:
אגודה למען האסיר והעברייני. אנו רואים תוצאה מבורכת לעבודת האגודה זו.
בראשה עומדים שופטים. אם האסירים יוצאים מבתי הסוהר, הרי מטפלים
בהם אנשי האגודה הזו. לפני שאסיר כזה מגיע הביתה, הוא מסתובב בתל-אביב
ללא פרוטה בכיסו, מחוסר חדר, דבר זה עלול להביאו לידי גניבה שניה ולהתפס
בה.

לאגודה זו יש קשרים עם עורכי דין, שופטים,
שוטרים, וגם עם משורר הסעד; ביחד מחפשים לסדרו בעבודה. יש ומקציבים
לו כמה מאות לירות. ישנם גם מקרים אשר אותם סלמדים מקצוע.

בראש האגודה בירוסלים עומד השופט ברנזון,
הוא היושב-ראש; בחיפה עומד השופט אזולאי, ובתל-אביב - השופט גלעד.
השופטים רואים בזה טיפול סוציאלי.

יסנו סעיף נוסף - תרומה ל"אילנסיל".
אגודה זו מטפלת בילדים שנפגעו צא במחלת השיתוק. גם הם היחסים אינם
טובים בין המרכז ובין הסניפים. זה מתקדם בצעדים אטיים לסד. הם
אוספים כספים ע"י תרומות וע"י דמי חבר.

אבי רוצה לסיים עכשיו בסעיפים מיוחדים:
סירות המבחן לנוער ולמבוגרים. אנחנו היינו צנועים בדרישתנו. דרשנו
תוספת של עוד 3 קציני מבחן לנוער ועוד 3 קציני מבחן למבוגרים.
כסנה שעברה דרשנו 58 קציני מבחן, וקבלנו 55. ברור, אין זה מספיק.
חשבנו לכסות את כל הארץ בסירות המבחן לנוער. מחיפה צפונה יש לנו שני
קציני מבחן. אין זה מספיק.

יש לנו 3 קציני מבחן ערביים.

סירות המבחן למבוגרים נכנס לסלב חדש.
הכנסת קבלת חוק, שאם שופט מטיל עונש למעלה מסנה, גסאי לקבל דו"ח של
קציני מבחן גם למבוגרים. דנו בזה עם כל הגורמים, וידענו שאם יופעל
חוק זה, הרי כל השופטים יסתמסו בו. קיימנו כמה ישיבות ודרשנו להגדיל
את מספר קציני המבחן למבוגרים. אני צריך לומר לכם שהגענו למינימום
של מספר הקצינים - ל-24 קציני מבחן למבוגרים. הכנת הדו"ח הזה לא יקח
זמן רב לפני שתן פסק הדין, זה בערך בין שבועיים-לשלושה. אם כן, יש לנו
צורך בסכום של כ-20 אלף לירות תוספת בתקציב של סירות המבחן לנוער.

לגבי קציני המבחן למבוגרים, אנו דורשים
ואוכלה אוניברסיטאית. אין לומר כי זהו תפקיד קל, כי הטיפול הוא באנשים
מופרעים; אם הם אינם באים על סיפוקם הם מתפרעים, סוגרים סמכות וכו'.

רצוני להעיר כמה הערות: אנו נמצאים במחנק
קשה ולא נעים בקשר עם הבטוח של קופת-חולים. אנחנו מסלמים, כידוע,
2.100 ל"י בעד בטוח אמבולטורי של העולים. האספוז של עולים מבתי-חולים
מסלתיים הוא חינם. קופת-חולים באה בדרישה של העלאת הסכום הזה לכדי
2.400 ל"י. זה מכביד עלינו במאד מאד. אנחנו באופן עקרוני איננו
מתנגדים, אלא אין לנו מניין לקחת. ישנם מקומות שהסניף מודיע לנו, כי
אם איננו מסלמים 2.400 ל"י - הם מפסיקים את הסירות.

טיפול זה שייך למסרד הבריאות ולא למסרד
הסעד. הבעיה היא בעיה בריאותית ולא סוציאלית. זה מצטרף לסכומים
לא קטנים, כי זה מקיף אלפי מטפחות.

ועוד הערה: ענין בית הספר. הגענו לידו הסכם עם האוניברסיטה והג'וינט בדבר הרחבת בית הספר. הג'וינט מוכן להשקיע חצי מיליון דולר. ניהל את המו"ט אחר מר ביקלמן, אך לפתע נפטר. אנו מחכים לאחר שארץ להגיע ארצה כדי לדון על ענין זה.

השירות שלנו, ואף משרדים אחרים טובלים ממחסור של עובדים סוציאליים. בשני בחי הספר לומדים כ-100. מדי שנה גומרים כ-40 תלמידים. בינתיים הרבה משרדים אחרים נזקקים לעובדים סוציאליים, והעובדים הנמצאים בשירות מסרד הסעד עובדים למוסדות אחרים, כמו: המוסד לבטוח לאומי, משרד הבריאות, שירותי הסוהר או ב"הדסה. עושים זאת כדי לא להיות במעברות ולא להיות פותקפים שם.

השכלת עובד סוציאלי צריכה להיות תיכונית, והגיל - לא למטה מ-25-22 שנה.

אנו מקיימים קורס מיוחד לעובדים סוציאליים ערביים. 12 ערבים מסיימים את לימודיהם השנה. אנו נתקלים בקושי מיוחד עם הערבים, כי אין למצוא מועמדים בקרב המוסלמים, ובמיוחד בקרב המוסלמיות. בעלי השכלה תיכונית.

ועוד: בקטר עם העוורים. אני צריך לומר, כי אני להתפארות הזאת, אולם בכל זאת הצלח מיניסטרונין של הממשלה להעביר את 6 העוורים סנתניה. הגענו לידו הסכם עם הסוכנות להעביר את העוורות מבית החלוציות לדיירותיהן הפרטיות. לצערנו, אלה מהכנות שקבלו את הכשרתן בבית החלוצות עדיין אינן מסתכרות דיין, אבל הן מגיעות למסכורת של 40-50 לירות לחודש.

השנה התקדמנו בלימוד עוורים בארצה. הם מסתכרים במסדע 5 לירות ליום, ויש כאלה שמקבלים גם 8 לירות. הם אינם סוותרים על התמיכה החדשית שניתנת להם בסכום של 30 לירות לחודש. הם מאיימים אפילו בהפסקת העבודה. המחשבה, במה להעסיקם בחדשי הקיץ, מעסיקה אותנו רבות. ועדיין לא התגברנו על כך.

מבין 9 הטלפונאים, 7 עובדים והם אינם מהירים מקרים סוציאליים. אנחנו עומדים לפתוח קורס חדש. בקרוב נקבל מסווייץ סוכזיות מיוחדות, ו-10 עוורים יעבדו עליהן בתור טלפונאים.

הינ"ר ט. ארמ: נתחיל בטאלות.

ד. נצר: רציתי לדעת מספרים בקטר לגזקקים. האם ישנם עוד במשרד הסעד אותם 300 אלף האנשים הזקוקים לו.

(ב) מה הם היחסים בין משרד הסעד ובין הרשויות המקומיות. הסעיף טיפול במשפחה, האם ההקצבה מותנית בזה שסכום מסויים צריך לתת למשפחה או לתת לרשות המקומית. רציתי לדעת מהי מידת ההתערבות של משרד הסעד בענין זה.

(ג) האם משרד הסעד משלם בטוח לאומי למשפחות נתמכות?

(ד) יש עזרה לנפגעי מלחמת השחרור. נפגעי מלחמה לא בזמן מלחמה, זהו בכל זאת נכס מיוחד של מדינת ישראל.

יש פה מעיפים של נפגעי ההסתכנות, נפגעי מלחמת השחרור, נכים של מלחמה, ביחס לנפגעי מלחמת השחרור, רצוני לדעת אם היה מו"מ בינכם לגין משרד הבטחון? היו שאילתות בכנסת ונאמר כי נפגעי מלחמת השחרור אלה הם נפגעים במלחמה.

(ה) ביחס למיסיון, רציתי לקבל יותר פרטים.

(ו) ביחס למעונות יום, מסודרים 670 ילדים במעונות יום. אני מבינה שילדים אלה נמצאים תחת חסות הרשויות המקומיות. זה לא מוסבר די. הייתי רוצה לקבל מספרים בשטח זה.

אני לוקחת ארגון אחד של ארגון אמהות עובדות, ואני יודעת כי במעונות יום מסודרים כאלפיים ילדים. אלה הם מקרים סוציאליים.

(ז) יש סעיף קטן - פעולה מונעת. במה מתבטא הסכום של 40 אלף לירות?

(ח) שאלה אחרונה - האם יסגן ידיעות על תוצאות שירות המבחן לנוער? זוהי פעולה מאד חשובה בפני הציבור.

ד. צברי:
יסגן כמה דברים שאינם מובנים לי: בעמוד 181, במסדר הראשי, מצויין - הוצאות כלליות בסכום של 47,400; ועוד: מקרים מיוחדים בסכום של 43 אלף לירות. אלה דברים שרציתי לדעת מה הם.

ועוד: הייתי רוצה לדעת מה זה בקרא "עזרה לבתיבי ישראל בחו"ל"? אחד כך יסגנו עוד סעיף קטן (310) - תוספת תזונה לזקנים במוסדות סגורים. איזו תוספת זו?

תמיכה לטיפול באסיר; האם נכלל גם האסיר הצעיר המסתחרר מבית הסוהר? (מר ברסלע: כן).

סעיף קטן (306) - טיפול בילדים בחיק המספחה. מהי הכוונה כאן?

ועוד: בקטר עם שירות המבחן, הרי גם בסנה שעברה דובר על הצורך בתוספת של קציני מבחן. מה נעשה בשטח זה?

סעיף קטן (312) - עבודה מונעת, מועדונים ומרכזי נוער ברשויות המקומיות. יסנה תוספת כאן. אני שואלת: היכן היא?

אחר כך יש סעיף - הסתלמות בחו"ל. האם הכוונה היא להסתלמותם של העובדים הסוציאליים? למה מתכוונים כאן?

כסדרת, מר ברסלע, על קציני מבחן, בזכרתי כ-20 קצינים, זהו מוסד שהיה על יד תחנת הילד בתלפיות. אני שואל: מדוע מפעל זה הפסיק את פעולתו?

ט. כפרית:
בדיון על התקציב התכוונו לקבל סקירות יותר מפורטות בעבודת הסעד, לא רק בדיון תקציבי אלא למעשה. מבקר המדינה גם עכסיו מעיר באופן חסוד עליהם. (הינ"ר ש.פ. ארם: ברור שאנחנו נקיים ישיבות ונדון על כל הסעיפים של מסדר הסעד).

מדי שנה בסנה אנו מקבלים מוטג על כל הנעטה במסדר הסעד, מה הן הסיטות של העבודה, מהי ההתנדבות, לקבל מוטג על העבריינות וכו', - הרי הסנה אין לנו מוטג כזה.

אני קוראת, לתמהוני, שבמוסד היחידי שקיים לערבים - "אחווה" טבעו - הופקע מספר העובדים ב-10. במוסדות אחרים ישנה הפחתה בעובד אחד.

שמענו, כי בשנה שעברה המוסדות לא היו מלאים. אותו דבר לגבי הטיפול במספחה. מה היו המספרים אשתקד, אינני זוכרת.

הנה, פיזור פרדס-חנה. פרדס-חנה עמדה בפני היסול עוד לפני שנתיים. רציתי לדעת כיצד פוזר המחנה. מצד שני, שמענו מפי מר ברסלע על ההקצבות שם.

יש עוד סעיף - עבודה קהילתית בסך 25 אלף ל"י. אני מחשיבה מאד את הטיפול הזה. זהו נושא לדינונו.

בענין הסעד למוסבי עולים. אני יודעת היטב כי המצב שם הוא חמור ביותר. ההקצבות אינן נשלחות לסם. קודם כל, אין עובדות סוציאליות. רציתי לדעת, מהו המצב שם? כמה עובדות חסרות שם? ידוע לנו כי ישנה עזיבה גדולה בקרב העובדות.

הסעיף טיפול בילד ובנוער: הגרעונות בארגוני הנשים הנם גדולים מאד. הייתי רוצה לסמוע, מהו המצב עכשיו? מהו תקציבו של משרד הסעד לטיפול זה?

ועוד: טפעלי תעסוקה לקשישים ונחשלים ועוורים. בשנה שעברה שמענו שהיו קשיים בקשר לסיווק תוצרתם. מהו המצב כעת?

ב. ארדיטי:

רציתי לדעת, מהי התכנית של משרד הסעד? בדמה לי שכל העבודה הזאת אינה עבודה סוציאלית. זה עזרה ותמיכה. לפי דעתי, אנו מוכרחים להציע תכנית עבודה סוציאלית ביחס למספחות.

כמה טלים מדוע אני חושב כך: אין זו עזרה. לדעתי, יש לפתור את בעיית הסעד בארץ.

השאלה הראשונה שלי: מר ברסלע נתן מספרים על המעברות. רציתי לדעת מה מקבלות מספחות ברטיות הטקומיות? לדוגמה: המעברה ע"י חולון. האם עיריית חולון משלמת מתקציבה לתושבי המעברה?

(ב) מר ברסלע נתן מספרים על ההקצבות למספחות. רציתי לדעת, סמתי המספחות הללו מקבלות את ההקצבות שלהן? האם האז שנת 1954 הקצבה זו לא הוגדלה? מה עם התוספת יוקר?

רציתי לדעת אם את אותם הסכומים ששלמו בשנת 1954 אנו צריכים לסלם גם בשנת 1956. לדעתי, אם ישנה עליה במסכורת הפקידים, אזי צריכה להיות עליה בתמיכות למספחות האלה.

(ג) כמה מקבל ילד? האם יש הבדל/ לאלמנה בתמיכות וזקן?

(ד) בניח שמעברה מקבלת תקציב מסויים, מה יהיה במקרה שבאותה מעברה יהיו יותר מספחות? האם אתם צותבים, במקרה כזה, יותר כסף לאותה מעברה, או שאתם מקטינים את התמיכה שם?

(ה) אני לגמרי מתנגד לסעיף קטן (308), מסום שהוא איננו מתפקיד העבודה הסוציאלית. פעולת המיסיון מתפקיד משרד הסעד.

(ו) כמה מעברות ישנן, והיכן נמצאים המקרים

הסוציאליים?

(ז) יש כאן דבר מעניין: התקציב לשנת 1954/55 היה קטן יותר מזה של 1955/56, ואילו בתקציב לשנת 1956/57 אתם דורשים יותר.

הסכומים שאתם נותנים לעזרה בשנת 1956/57 הם יותר קטנים מ-1955/56. לדוגמה: מעיף קטן (302) בשנת 1954/55 הסכום היה 2 מיליון לירות, ואילו לשנת 1956/57 - 1,700,000 לירות. זאת נוסרת הקטנה ב-300 אלף לירות.

אני צריכה להודות כי לא הספקתי לעבור על הצעת התקציב, מסוים כך הסאלות שלי לא תהיינה

ר. הקטין:

טרובות.

הסתתפתי בהצגת התקציב/ מסרד החינוך בוועדת החינוך. הדיון עם היה בערך אותו הדיון כמו כאן, אבל היתרון הוא שוועדת החינוך פעלה זמן רב לפני ועדת השירותים. דברים אלה מביא נוסרת להגנתו של מר ברסלע.

רציתי לשאול: בעיית העבריינות מעסיקה את כולנו. אולם בכל זה לאיזה מספר בדוק אי אפשר להגיע. בדקתי בשנתון המטלטלי, וגם לזה אי אפשר להגיע. (מר ברסלע: אמציא לכם חוברת על כך).

רציתי לדעת, מהו מספר העבריינים הצעירים במוסדות, וכמה מוסדות לעבריינים יש?

על תזונת הילדים: כמה ילדים נצרכים

לתזונה ישנם בארץ?

בתקציב מצויין עם מוסד - "מפתן" - לנוער עזב. הייתי רוצה לדעת מהו תוכן מוסד זה, האם זה מוסד סגור? באיזה בליים מתקבלים ילדים אלה, מהו מספרם וכו'?

ביחס לעובדות סוציאליות: הייתי רוצה להוסיף על דבריה של חברת הכנסת כפריית: מהי התכנית המסוערת בקשר לכך?

התמיכה לחרטים-אלמים היא קטנה לדעתי; בתקציב מצויין סכום של 5000 לירות למסרה זו.

י. ניצני: רציתי לשאול: לדעתי, יותר טוב מטפלים מזרחיים ביהודים מעדות המזרח. לדעתי, זה יותר יעיל. רציתי לדעת אם יש לך, מר ברסלע, מספרים על המוצא העדתי של העובדים הוסציאליים. מה אתה עושה כדי להגדיל את מספרם של אלה?

אני רוצה לדעת: הארץ רוכסת מוסדות טובים. מתי אנחנו נגיע למצב כזה שנוכל לפקח על המוסדות האלה? מתי נקבל פרטים על הוצאות הכספים ולא יזו מסרה הם מוצאים?

דברנו על קיום אמצעים למוסדות בחו"ל. באים יהודים ורוצים להסקיע כספים בארץ, מדוע אין "מתלבשים" עליהם?

על הסולחן הזה הונח, בזמנו, חוק האוצרות של חברת הכנסת השניה חנה למדן. להצעת חוק זו לא היה מזל. מולי מסרד הסעד יכול לאמץ חוק זה ולהגיסו לנו?

היו"ר מ. ארם: (א) מה הם היחסים של מסדר הסעד עם מלבן?

(ב) במה מתבטאת פעולת הסיקור של מסדר הסעד
חוץ מפעולת הסעד לנוער עזוב?

(ג) יש עובדים סוציאליים עירוניים, ע"י הרטול
המקומיות ויש עובדים סוציאליים שלכם: האם זו אימפריה אחת או זהו
פרוצדורה? האם יש קשר בין העובדים הסוציאליים?

(ד) האם הנזקקים הערביים, לאחר שבוטל המדור
בהנים מכל העזרה, או עם בטול המדור מצבם הוא כמצב הזקנים ביפו?

יש לי טענה: מאחר שאתם מוציאים כספים
להוצאת ספרות ומחקר סוציאליים, הייתי רוצה שחברי הוועדה הזו יצוידו
באותו חומר.

(ה) האם יש קשר בין מסדר הסעד לבין המועצה
הסוציאלית שע"י "אנו", האם אתם מקבלים חומר מהם?

(ו) מה זה בקרא "עבודה קהילתית"?

אני חוזר על שאלתו של חבר הכנסת ארדיטי:
האם אתם מתכוונים לשלם את התמיכה כפי ששלמתם לפני שנה?

(ז) אני רוצה לדעת אם יש מחשבה לחסל
את פוסטי היד בארץ? האם ישנה חקירה או מחקר, מהו מספר פוסטי היד,
או כמה יש כאלה שהמטלה יכולה להלוות מהם כסף.

ועתה, אני מציע סדר ברסלע יענה על שאלותינו
ביום ה', ולאחר מכן אנו נדון על התקציבים של שני המסדרים - סעד ובריאות

היטיבה נבעלה בשעה 11.15.